ஸ்ரீ தத்துவவிவேசினி

இந்துசுவக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 40.] MADRAS:—SUNDAY OCTOBER, 3, 286. A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

சலிப்பு.	ஆபாசநியாயம்.
ஆலயங்கள்.	மெய்யறிவு.
மருண்டதெல்லாம்பேய்.	சமயசம்வாதம்.

சைவசமாஜத்தாரது சலிப்பு.

பரமசிவன் 64 திருவிளையாடல்செய்ய முதலில் உத்தேசித்ததுபோல அவருடைய அடியார்கள் நாஸ்திகமத கண்டனமாக 64 உபந்நியாசம் சித்தஞ்செய்திருந்ததாகக் கேள்வியுற்றோம். அவற்றில் ஒன்று வெளிப்பட்டது எமக்குத்தெரியும். மற்றவை என்னவாயினவோ தெரியாது. நாஸ்திகர்கள் நாம் சொல்வதையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு குணப்படுகிறவர்களாயில்லை, நாம் வீணாய்த் தலையை யுடைத்துக்கொள்வதினால் என்னபிரயோசனமென்று (இளவரசுபட்டம்) பிரசங்கியார் சலித்துக்கொண்டதாகத் தெரியவருவதினால், பரமசிவனார் தமது திருவிளையாடல்களை முடித்துவிட்டதுபோல, இவர்களும் தங்கள் உபந்நியாசங்களையெல்லாம் பிரசங்கித்து முடித்துப்பயன்காணாமல் சலித்துக்கொண்டனரோ, அல்லது பரமசிவமே பூமியின்கண் திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளிவந்து, அறுபத்துநான்கு சித்துகள் விளையாடித் தம்மையும் தமது வல்லமையையும் வெளிப்படுத்தியும், மற்ற மதஸ்தர்கள் சைவமதத்திற் சேராமற்போனதுமன்றி, சைவசமயிகளே சீர்படாதிருப்பதையுணர்ந்து, தங்கள் பித்துவிளையாட்டு உபந்நியாசப் பிரசங்கங்களினால் பிரயோசனமில்லையென்று நிறுத்திவிட்டுச் சலித்துக்கொண்டனரோ யாம் அறிகிலோம். இவ்வாறு சலிப்படைவது புத்திமான்களுக்கழகன்றே. தங்களாலானமட்டும் பாடுபட்டால், சித்தியடையாவிடினும், பெருமை யடையலாம்.

நாஸ்திகர்கள் ஓர்காலத்தில் ஆஸ்திகர்களாயிருந்து, சமயக்குப்பையைக்கிளறக்கிளற, அம்பட்டன்குப்பையைக்கிளறினால் அதிலிருந்து புறப்படுவதுபோல் புறப்படுஞ்சங்கதிகளைக் கேட்டொழித்து,உண்மையானதாகக் காணுகிறமார்க்கத்தைக் கைப்பற்றி, தங்களைப்போலப் பிறரையும் நினைக்கவேண்டுமென்கிற கடமைபூண்டு, சமயக்கொள்கையிலுள்ள ஆபாசங்களையெடுத்துக்காட்டி,காட்சிப்பிரமாணம்பரிசோதனைப்பிரமாண முதலிய நியாயங்களால் தங்கள் கொள்கையையெடுத்தூட்டி மூடநம்பிக்கையினால் சமயச்சேற்றி லழுந்திக்கிடக்கிற சமாஜத்தாரைக் கரையேற்றி,அவர்களுக்குநல்வழிகாட்டமுயன்றுகொண்டிருக்க, அப்படிப்பட்டவர்களை இவர்கள் மறுபடி படுகுழியிற்றள்ள முயன்றால் பலிக்குமா? ஒருதரம் படுகுழியிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு வெளிப்பட்டயானை மறுபடியும் படுகுழியிலகப்படமாட்டாதென்பதை யறிந்திலர்போலும். நாஸ்திகர்களைத் திருப்புவது முடியாதகாரியமென்று அவர்கள் நன்றாய்த்தெரிந்துகொண்டபடியால், அவர்கள் ஆசாரியர்களாவதற்கு முன்னமே முக்கியமாய் ஒரு காரியஞ் செய்யவேண்டி யிருக்கிறது.

சைவசமாஜத்தாரிற் சிலர் ஆசாரியராகவேண்டிப் புலால்புசிந்தலை விட்டுவிட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் விபூதி ருத்திராட்ச முதலிய சிவவேடந்தரித்து, சமயப்பற்றுள்ளவர்களாயும் பத்திமான்களாயும் வைராக்கியஞ் சாதித்துவருகிறார்களாதலால், அவர்களைநோக்கி, முன்னிருந்த ஆசாரியர்கள் ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவித்தது முதலான அற்புதங்களைச் செய்து பிறசமயிகளை சைவசமயத்திற்சேர்த்து சமயவிர்த்திசெய்ததுபோல நீங்கள் அற்ப அற்புதமாவது செய்து காட்டி எங்களைக் குணப்படுத்தலாகாதா வென்றுகேட்டால் அவ்வளவு பக்தித் தங்களுக்குப் படியவில்லையென்கிறார்கள். அது ஏன்படியவில்லையோ! வாய் ஞானத்தினால் மகாபக்ததிமான்களாய்க் காணுகிறார்களே! ஆலயத்தில் கடவுளைப் பிரார்த்தனைசெய்யும்போது ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிகிறார்களே! கைகளைவிரித்தேந்திக்கொண்டு கண்களைமூடிக்கொண்டு ததேகத்தியானமாய் நிற்கிறார்களே! இவர்களைப் புடைசூழ்ந்திருப்பவர்கள் மகாபக்திமான்களென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்களே! இவையெல்லாம் நடைநொடிபாவனைகளால் மனிதர்களைவஞ்சிக்கும் கபடமார்க்கமோ, அல்லது முக்தியடையும் பக்திமார்க்கமோ! பிரதிஷ்டையடையுந் தன்மார்க்கமோ! பிறருக்குப் பக்திமுக்திசாதனங்களை யெடுத்துக்காட்டிப் போதிக்குந் தன்மையோருக்குப் பக்திகுதராதிருப்பது "ஓதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்பேதையிற் பேதையாரில்" என்னுங் குறளுக்கொப்பா யிருக்கிறது. வேதாகம புராணாதிகளை யுணர்ந்து சிவஞானம்பெற்றுத் தொண்டுபூண்டு, 'எம்பந்தமறுக்குஞ் சம்பந்தரோ' என்று சிவனடியார்களை வாழ்த்திவணங்கும் உத்தமர்களே பக்திப்படியாத மத்திமர்களாயிருக்கிறோமென்று சொல்லிக்கொள்வது கையிலாகாதவன் கதைதான். பெரிய ஆசாரியர், மடாதிபதிகள், முதலாயுள்ள சிவநேசர்களில் ஒருவராவது (காரடவித்தைக்காரன் செய்கிறப்போலாகிலும்) பீஜாட்சரம், பஞ்சாட்சரம், ஷடாட்சரமுதலிய மந்திரங்களிலொன்றை ஏட்டில் தீட்டித் தீயில் வாட்டி வேகாதிருக்கக் காட்டுவாராகில், தமக்கும் சமயத்திற்கும் எவ்வளவுபெருமையும், உலகத்திற்கு எவ்வளவு உபகாரமுமாயிருக்கும்! இவ்வளவாவது செய்யவல்ல பக்திமான்களாயிராமையால், இவர்கள் முந்திப்பக்தியிற் பழுத்து,தங்கள் சமயிகளைச் சீர்ப்படுத்தி, பிந்திச்சில அற்புதங்களைச்செய்து, பிறமதஸ்தர்களை வழிப்படுத்த வகைபார்ப்பதே விவேகம்.

A. M.

ஆலயங்கள்.

ஆலயங்கள் அல்லது தேவஸ்தானங்கள் இப்பூமியின்கண் மனிதரால் கட்டப்பட்டவைகள். இவைகளில் கடவுள் வசிக்கிறாரென்பார்கள். ஆனால் கடவுள் எங்குமுள்ளவர் என்று ஆஸ்திகர்கள் கூறுகின்றபடியால், அவர் ஆலயங்களில் வசிப்பதற்கு எவ்வவு பாத்தியதை யுடையவரா யிருக்கிறாரோ, அவ்வளவு பாத்தியதை அவருக்கு எவ்விடத்திலும் உண்டா யிருக்கின்றதன்றோ? ஆகவே அவர் மனிதர்களால் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களில்தான் வசிக்கின்றார் என்பது என்ன நியாயம்? அவருக்கு இவ்வாலயங்களிலிருக்கும்படியாக என்னபாத்தியதையுண்டோ அப்பாத்தியதையே சத்திரங்களிலும்,சாவடிகளிலும், கப்பல்களிலும், தெப்பல்களிலும், கல்விச்சாலைகளிலும்,காவற்சாலைகளிலும், மாட்டுத்தோழுங்களிலும், குதிரைலாயங்களிலும், இருக்குமன்றோ? இப்படி எங்குமிருக்கக்கூடிய கடவுளுக்கு மனிதர்கள ஆலயங்களை கட்டிவைத்திருப்பதேன்? அப்படிகட்டபட்டிருப்பவைகளுள் கிலமாகிக்கிடக்கு மவைகளைப் புதுக்கி வைப்பதேன்? தற்காலமிருக்கு மாலயங்கள் போதாமல் இன்னும் நூதனமான ஆலயங்களை இனி கட்டவும் முயன்று வருவதேன்?, இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் மனத்தடிப்பும், பணக்கொழுப்பு மன்றோ? அகிலலோகங்களையும்படைத்து ஆண்டு ஆதரித்து வருகிறாரென்று ஆஸ்திகரால் கூறப்பட்டுள்ள கடவுளுக்கு இருக்கவிடமில்லாமலா மனிதர்கள் ஆலயங்களைக்கட்டுவதும், உடுக்க உடையில்லாமலா அவ்வாலயங்களில் ஆரோகணிக்கப்பட்டுள்ள விக்கிரகக்கடவுளர்களுக்கு உடையாதிகொண்டு சாத்துபடிசெய்வதும், உண்ண உணவில்லாமலா அவ்விக்கிரகக் கடவுளர்களுக்கு உணவாதிகள்கொண்டு நைவேத்தியங் செய்வதும்! ஆகா! நன்று! நன்று! இஃது ஊராள்வோன் மனையாட்டி

க்கு உரங்கஇடமில்லையென்னும் உல்லங்கன வார்த்தைக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றதே. மேலும் வாஸ்தவத்தில் கடவுளுக்கு இப்பூமியின்கண் வசிக்கஇடம்வேண்டுவது ஆவசியகமாயின் அவ்வாவசியகம்காரணமாகஇப்பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் அவருக்கு ஆலயங்களைக் கட்டுவிப்பது உண்மையாயின் உன்மத்தனும்செய்ய உன்னாத காரியமாகிய கோயில்கள்மீது இடிவிழுந்து அடியோடு நாசமாகும்படி பார்த்திருக்கக் கடவுளுக்கு அறிவழிந்தாவிடுகிறது? அவரது அவ்வறிவில்லாச்செய்கையாகிய இடிவிழுதலை தடுக்கும் பொருட்டன்றோ மனிதர்கள் தத்தம் வீடுகளும் தங்கள் கடவுளர்களது வீடுகளாகிய ஆலயங்களும் பாழ்படாவண்ணம் மின்சார ஆகருஷணிகளை அவைமீது நாட்டிவைக்கின்றனர். இத்தகைய நியாயங்களை யெல்லாம் நிதானித்தறியாதவர்களன்றோ கோயிலில்லாவூரில் குடியிருக்கவேண்டாமென்றும் ஆலயந்தொழுவது சாலவுநன்றென்றும் குழறிவழிபவர்கள்?

இருண்டகண்ணுக்கு மருண்டதெல்லாம்பேய்.

சுமார் நாற்பதுவருஷத்திற்கு முன்னமே ஒருவர் முத்தியாலுபேட்டை பவழக்காரர்வீதி வடமூலையிலிருக்கும் தனது சிநேகிதரிடத்திற்குப்போய் வாசித்துவிட்டு தூக்கு அரைத்தூக்கு மரங்கள் நாட்டியிருந்த பழையகோர்ட்டுகிடங்கு பக்கமாய் வருகிறது வழக்கம். ஒருநாள் இராத்திரி-௰-மணிக்கு அவர் அவ்வழியேவருகையில், தூக்குமரப்பக்கமாய், அதாவது அக்கோர்ட்டு கிடங்கை அடுத்தாற்போல, 'கோஓ' என்கிற வெவ்வேறுவிதமான பல குரலோசைகளை ஒன்றன்பின் னொன்றாகத்தொனிக்கக்கேட்டார். அவர் சிறுபோதிலேதானே விசாரணைபுருஷராயிருந்ததினாலும், பூதப்பிரேத பசாசமென்கிற மூடநம்பிக்கையற்றவரா யிருந்ததினாலும், அந்தத்தொனிக்கு அஞ்சாமல், இதற்குவேறே காரணமிருக்கவேண்டுமென்று எண்ணி அப்போதேவழியில் ஆராய்ச்சிசெய்து கொண்டேவந்து, அது பத்துமணியடித்த சமயமாதலால், கிடங்கிற்குளிருந்த பாராக்காரர்கள் மணிக்கணக்காய் மூலைக்குமூலை ஒருவரையொருவர் கூச்சலிட்டு உஷார்செய்வதினால் அடுத்தடுத்து வெவ்வேறு குரலோசை உண்டாயிருந்திருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு, வீடுவந்துசேர்ந்து, மறுநாள் அக்கிடங்கில் தனக்கு விகிதமாயிருந்த கணக்கப்பிள்ளையை விசாரித்து, தான்தீர்மானித்தபடியே அவர்சொல்லக்கேட்டுத் தெளிந்தார். அவர் விசாரணையால் இப்போது நாஸ்திகராயிருக்கிறார்.

வேறொருவர் சிலநாளுக்குமுன்னே வண்டியேறி வெளியில் போய்வரும்போது, எதிரில் வந்துகொண்டிருந்த ஒருயானை நேராய்த் தன்வண்டியைத் தாக்கவருவதாகப்பயந்து அந்த அபாயத்திற்குத் தப்பித்துக்கொள்ள ஜனற்கதவை மூடிக்கொண்டதாய்ச்சொன்னார். கதவைமூடிக்கொண்டதினாலே யானை ஒதுங்கிப்போய் அபாயம்நீங்கிவிட்டது பாருங்கள்! இந்தவிவேகமான செய்கைக்காக யாவரும்வியந்து அவ்வாறுசெய்யத் தொடங்கவேண்டியதே. இவர் கூடியமட்டில் இங்கிலீஷும் தமிழும் வாசித்தவர்தான். இவர் பிரசங்கியாயுமிருக்கிறார். இவருடைய பிரசங்கமும் அத்தன்மையதாகத்தா னிருக்குமென்று நாம் நினைக்கவேண்டும், அது அவருடைய தோஷமன்று. புராணங்களினாலே பூதம் ராட்சதன் பேய் முனி காட்டேரியென்னும் பலவித பசாசங்களுண்டென்று தெரிந்து மூடநம்பிக்கையி லழுந்தி, இருண்டகண்ணுக்கு மருண்டதெல்லாம் பேய் என்பதுபோல, ஆராய்ச்சியின்றி கண்டதற்கெல்லாம் அஞ்சும்படியானதன்மையின் தோஷமே. கொஞ்சம்வாசித்திருந்தும், அப்படியானதற்கு ஆராய்ச்சியின்றி மூடநம்பிக்கையி லழுந்தி யிருப்பதே காரணமாதலால், நமது சிறுவர்களுக்கு இல்லாதனவாகிய பேய் முதலானவற்றை உண்டெனப் போதித்துப் பயமுறுத்தி அவர்களைக் கூழைகளாக்கி விடுவதினால், நோயுற்றகாலத்து, செய்யவேண்டிய சரியானசிகிச்சை செய்யாமல், அவிவேகமென்னும் மனப்பேய்மேற்கொண்டு, இல்லாத பேய் பில்லி சூனியத்தையுட்கொண்டு, அவற்றையொழிக்க மந்திரமுண்டென்றும், அம்மந்திரத்துக்கு அதிகாரிகளுண்டென்றும் நம்பி, அந்தக்கள்ளவேஷக்காரரை அழைத்து, உள்ள காசை யொழித்து ஏமாந்து பித்தராய்ப் போவார்களாதலால், அவ்வாறுசெய்யாமல், உண்மையான சாஸ்திரங்களையும் நீதிநூல்களையும் அவர்களுக்குக் கற்பித்து, ஆராயும்புத்தி நுட்பத்தையுண்டாக்கி, நாம் நல்லொழுக்கத்திலொழுகி வழிகாட்டி, அவர்களைச் சீர்ப்படுத்துவதே நன்மை. A. M.

சத்திய வர்த்தமானிக் கடிதரர் ஆபாஸ நியாயமர்த்தநமாருத சண்டப்பிரசண்டம்.

---o---

ஐயா, விக்கிரகமத நிக்கிரகரே !

நாம சென்னையினின்றும் திராவிடவர்த்தமானி மூலமா யுமது நுன்மதி யிருளைப்போக்க நன்மதிச் சுடர்கொளுத்தி-நும் ஆபாஸ நியாயங்கள் கண்டோரும் விண்டோரும் மற்றோர் வாயினாலுஞ் சிரிக்கொணாத்தன்மை பெற்றிருந்ததை நோக்கி, இனியோர்கால் அத்தகைய மூடமதிகொடு எழுதிவிடுச்காவண்ணஞ்செய்துவிட்டு,கிருஷ்ணகிரி செல்கின்றோமென்று,நம்மோடுவாதிக்க வுமக்கிஷ்டமிருக்கும் பட்சத்தில் திராவிடவர்த்தமானிமூலமாய்த் தெரிவித்திருந்த மேல்விலாசர் துவாரா நமக்கொருபத்திரிகை யனுப்பினால் நாம் தத்துவவிவேசினி யென்னும் மாதுசிரோமணிவாயிலாக விடைவிடுப்போமென்று பிரசுரித்திருந்ததைநும் கண்கள் கண்டதில்லையோ! நீர்காணாவிடினும் அப்பத்திரிகையை வாங்கினோரேனும் பார்த்திரார? ஏனைய பத்திராதிபர்களும் அறிந்திரார்களா? நம் இருவர் நியாயங்களையும் இனி மற்ற மற்ற பத்திராதிபர்களால் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமல்லது வேறு நெறிக ளுசிதமாகத் தோன்றவில்லை. ஏனென்றால் பத்திராதிபதிகளெல்லாம் யாவத்விஷயங்களுக்கும் பொதுவாக நிற்பவர்கள். இந்நியாயம் நுமக்கெவ்வாறிருக்குமோ தெரிகிலோம். இதற் குடன்பட்டாலல்லது நும்மோடு வாதிப்பதைவிடக் குட்டிச்சுவரில் முட்டிக்கொள்வ துத்தமமாகுமென்று எண்ணுகிறோம்.

ஐயா, விக்கிரகமதநிக்கிரக வியாக்கிரமமே !

ஆளில்லாவூரி லஸ்வமேதயாகஞ் செய்து வெற்றிபெற்றோமென்று கொடிநாட்டிய வீரனைப்போல-நாம் சென்னையைவிட்டகன்றதே சாலுமென்று, நமக்குப் பத்திரிகையு மனுப்பாமல், நும்இஷ்டப்படி வந்தமட்டும் நியாயமற்ற சில வரிகளைத்தீட்டி நும் சாமர்த்திய விநோதத்தைக்காட்டி, விடைவழுத் தொடர்களைப்பூட்டி, தர்க்கவழுக்களைக்கூட்டி, பலருமறியப் பத்திரிகையில் நாட்டி யிருக்கின்றீரே இதுதானா நீர் கல்விபயின்றதன் சாமர்த்திய பயன்? நாமெழுதிப்போந்த விஷயங்களுக்கும் விக்கிரகாராதனைக்கு மென்ன சம்பந்தமிருந்து குறுக்கே முளைத்ததோ தெரியவில்லை. அதன் காரணத்தை தயவுசெய்து புலப்படுத்தவேண்டும். அன்றியும்,

நிகழுமாண்டு ஆகஸ்டு௴ 15௳ பிரசரித்த பத்திரிகை யொன்றை நமது நண்பர் சென்னையினின்று மனுப்பக்கண்டோம். அதன் 64 ம் பக்கம் - 2 ம் காலம் - 5 வது நம்பருடைய பாராவில் சத்திய வேதாகமக் கருக்குப் பட்டயத்தின் வியாக்கியானப்பயன் புகைவண்டி, மின்தபால், அச்சியந்திர முதலியன வென்றெடுத்து காண்பித்திருக்கின்றீரே, நுமது வேதாகமக் கருக்குப்பட்டயத்தின்பயன் இதுதானோ? இலௌகிகம், வைதிகம் எனு மிருமையுள், இலௌகிகத்தால் விளையும் பயனையும், வைதிகத்தால் விளையும் பயனையும் இன்னதென வறியத்திறமிலாது நியாயமின்றிக்குளறியிருக்கும் கருக்குப்பட்டய வியாக்கியானமுறுக்கொன்றே, நும் புத்திகூர்மையைக் கண்டு நகைக்கப் போந்த திருஷ்டாந்தமாகும்.

ஐயா, வேதப்பகட்டரே !

நும் வேதாகமப் பயிற்சியால் விளைந்தபயன் தானோ புகைவண்டி, மின்தபால் முதலியன? நீர் கூறிய வேதாகம லாபதிருஷ்டாந்தங்களெல்லாம் பூததத்துவ சாஸ்திரத்தால் விளைந்த பயனென வறியீரோ! பூததத்துவத்திற்கும் நும்வேதத்தத்துவத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தமென்னை? பூததத்துவ சாஸ்திரிகளிலநேகர் நும்வேதத்தத்துவத்தை யதோகதியாக்கி யிருப்பதை வெளிவிட்டால் நும்ஆபாஸ வேதத்தின் பவிஷுவெளிப்பட்டுப் போமென்றெண்ணியோ மறைத்தீர்? பூததத்துவ சாஸ்திரகணிதத்தால் அறிந்த இப்பிரபஞ்சத்தின் ஆயுளும் நும் வேதத்தத்துவத்தால் பராபரன் உலகத்தைப்படைத்த காலஅளவும் சீர்தூக்கின் பராபரன் பஞ்சாய்ப் பறக்கின்றாரே. அங்ஙன மிருக்க, நும் வேதாகமத்தால் விளைந்தது பூததத்துவசாஸ்திரமென்று பேசியதுஅறிவோ, அறியாமையோ! பூததத்துவத்திற்கும் நும் வேதத்தத்துவத்திற்கும் பரஸ்பரவிரோதமென வறிந்திலீர்போலும். ஆ!! ஆ!! நும் வேதத்தத்துவத்தால் விளைந்த பூததத்துவம் மீண்டுங் அவ்வேதத்தத்துவத்தை யிருந்தவிடந்தெரியாமற் பறக்கடித்திருப்பதே சிரிப்பினுஞ் சிரிப்பாயிருக்க, நம்முடைய நியாயங்களை நீர் பறக்கடித்ததாக படாடோபங்காட்டியதன்றோ வியப்பினும் வியப்பு!

ஐயா, வேதப்புரட்டரே !

வேதாகமமென்றெழுதுகின்றீரே,நுமக்குரிய வேதமென்றாலென்ன? எத்தனை? ஆகமமென்றாலென்ன? எத்தனை? எதுவேதம்! எதுஆகமம்? Biblos=(a book) என்பதனடியாய்ப்பிறந்த (Bible) பைபில் என்றால புத்தகமெனு மர்த்தமிருக்க, நீர் வேதமென்றும், ஆகமமென்றும் எழுதுகின்ற பதங்களை யாவர்பாலிருந்துகளவாடினீர்? திருடன் பெண்டாட்டி என்றும் கம்மனாட்டி" என்றவசனத்தைக் கேட்டிருந்தும் திருட்டுமொழி

களா லுருட்டிப்பார்ப்பதென்ன! நீர் சத்திய வேதமெனப் பகட்டும் பைபில் ஆங்கிலேயர்க்கன்றா உரியது? அவ்வாங்கிலேயரோ பைபிலைப்பற்றி யொருவருக்கொருவர் உதைத்துக்கொண்டிருப்பது யாவர்க்குந்தெரியாதா? ஆங்கிலேயதேசத்திலேயே பைபிலில்தேர்ந்த ரெவரெண்டுகளும், பிஷப்புகளும் அன்னோர்களிற் சிலர் குமாரர்களும், குமாரத்திகளும், பெண்டாட்டிகளும் அவ்வேதம் நியாயமுடைத் தன்றென்றிருப்பதை யறியீரா! அன்றியும் அவ்வேதத்தாலும், அவ்வேதப்பேச்சினாலும் பாரம்பரியமாய்த் தேறியூறிய சந்ததியிலவதரித்த மிஸ்டர் பிராட்லா துரையும், ஆனிபீஸன்ட் அம்மாளும் இன்னும் அனந்தம் பெருங்கூட்டங்களும் பைபிலைக்கால்வாரி யடித்துக்கொண்டிருக்கின்றதைக்கேட்டதில்லையா! எத்தனையோ சாஸ்திரிகளெல்லாம் பைபிலைக் கட்டுக்கதையென்னப் பறையறைந்திருக்க, அவர்களைவிட நீர் மகா நிபுணரோ! ஒரேமதமாயும் ஒரே ஜாதியாயுமிருக்குமவ்விடத்திலேயே நும்மதம் நிலைக்காது அலங்கோலப்பட்டிருக்கச்சே பலமதங்களாலும் பலஜாதியராலுமடர்ந்திருக்குமித்தேயத்தின்கண்-சுயமதத்தை யறியாதவர்களும், தத்தம்வேதத்தின் சாரத்தை யுணராதவர்களுந் தவிர ஏனையோர்பால் நும்மத ஜெபஜம்ப மோங்குமா! இங்கிலீஷ் வேதம் தமிழ்வேதமிருக்குமிடம்வந்தபின்னரன்றா சீர்திருந்தியது. இந்துக்களில் பலர் பலவிடங்களில் நும்மதத்தைப் பறக்கடிக்க முயன்றபின்னரன்றா பைபிலும், மதப்பேச்சும் ஆண்டுக்காண்டு புதிதமாயது. இதை நாமறியோமென்றா நினைக்கின்றீர்! இந்துவேதத்தின் முன் எந்தவேதந்தான் நிலைத்தது? நீர் கூறிய பிரகாரம் அக்ஞானிகளையும் மிலேச்சரையுந்தான் பைபில் சீர்திருத்துமேயொழிய எம்போலிகளை யணுகிவர அஃதெம்மாத்திரம்?

ஐயா ஒன்றை மற்றொன்றாக்குவோரே!

6வது நெம்பர் பாராவில் நும் ஒப்பனையற்ற கடவுளுக்கு, நீர் நம்மேல் கருணைகூர்ந்து நமது அக்ஞானத்தைப் போக்கவென்றே சூரியனைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கூறினேமென்றீர். இதைக் குறித்தும்மைக் கேட்டவர்யாவர்? கறட்டோணானை யெடுத்துக் கவட்டில்விட்டுக்கொண்டவதிப்படுகின்றவனைப்போல—நீரும் அநாவசியகமான விஷயங்களை யெடுத்துத் தலைமேற்போட்டுக்கொண் டேன் போராடிப் பின்னிடைகின்றீர். இத்தேயத்தின் அல்லலையகற்றுமருஞ்சூரியர்களாயுதித்தமுன்னோர்களாகியஞானியர்களி லநேகர் கீர்வாணம், திரவிடம், கன்னடம், தெலுங்கு முதலிய பாஷைகளில் வல்லோராய், அன்னோர்களா லியற்றப்பட்டுள்ள நூல்கள்யாவற்றும் அவர்கள் அகண்ட கருத்துக்குத் தக்கபடி சதுரார்த்த முதலிய வநேகார்த்தசாரங்களை யமைத்து ஆகுபெயர்களாகத் தொகுத்திருக்க,அக்கருத்து நீர்குட்டிக்கரணம் போட்டாலும் எட்டிப்பிடிக்கக் கூடுமா! அன்றியும் அஃது நும்போன்ற பத்சோரர்களுக்கு நீர் சொல்லியது போற்படாமல் வேறென்னதான்படும்! சங்கீத வித்துவான் ஒருவன்பாடிக்கொண்டிருக்கையில் அவன்கரசிர ஆட்டத்தைக் கண்ட மேற்படி ஞானசூனிய னொருவன் அவ்வித்துவானுக்கு வலிவந்திருக்கின்றதென்று சூடுபோடமுயன்றதைப்போல இந்து வேதாகமங்களின் அர்த்தசாரத்தை யணுவத்தனையு மறியத் திறமிலா நீர் அதனை யேளனஞ் செய்யப் புகுந்ததன்றா ஆச்சர்யம்! அவர்களாலமைக்கப்பெற்றுள்ள அர்த்தங்களில் எதைச் சித்தாந்தமெனக் கடைப்பிடியாய்க்கொண்டுபறையடிக்கப் புகுந்தீர்? அன்றியும் நீர் அலப்பியிருக்கும் அத்தனையும் வேதாகமபுராணேதிகாஸ கலைக்ஞானமநுவிஞானமெனுந் தொகுதியுள் எதிற்கூறப்பட்டிருக்கின்றதெனக் கிஞ்சித்தேனு மாய்ந்து நோக்காமல் வாய்திறந்து வாதிக்கப்புகுந்ததை கண்ணுறும் விவேகிகட்கு நகைபாட மாக்கிவைத்தீர், பளா, பளா!! நன்று, நன்று!!

அக்குள் மயிர் ஒன்றைப்பிடுங்கிவிட்டு ஆனையே வீழ்த்திவிட்டேனென்ற சூரனையும், மலத்தைப்பார்த்துவிட்டு மனிதனுடைய குணாநுபவங்களை எல்லாம் அறிந்துவிட்டேனென்ற ஞானியையும்போல எதிலேயோ ஒன்றைப்பார்த்துவிட்டு அதையுமநர்த்தஞ்செய்து அவ் வநர்த்தத்தையே ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்த வேதத்திலுள்ளதெனவிண்டு, நாம் கேட்டிருந்த பிரசினைகளை யெல்லாம் மோர்புறமிருத்தி, "உன்பெயரென்ன! என்றகடாவிற்கு—இப்பொழுதுதான் சாப்பிட்டேன்" என்றவிடையீந்த மகாபுத்திசாலியை யொதத்துக் குழறி வழிதலை யகற்றி பைபில் பகட்டால் புரட்டுந் தொழிலை நும்போன்றாருக்குட் போதிப்பதை விடுத்து, நம்மையடுத்து, ஆபாஸவசனங்களை மடுத்து, வன்னிகிரிமேல் கர்ப்பூராஸ்திரந் தொடுத்தவனைப்போல நமக்கா போதிக்கவேண்டு மென்கின்றீர்? நாம்சரமாரியாகவிடுத்த பிரஸ்நா பாணப்பிரயோகங்களி லொன்றிற்கேனும் விடையறியாத நீரா நமக்குப் போதிக்கவேண்டுமெனு மெண்ணங் கொண்டுளீர்? மகா நன்று! நீர் நமக்கு போதிக்க வாரம்பிக்கும் வசன முதற்பதத்தையேதகர்த்து வாய்பொத்திப் போகச்செய்யும் சாமர்த்தியத்தைப் பின்னேகாட்டுவோம், ஆனால் இனிநாம் கேட்கும் பிரசினைகட்கு நேர்சமாதானங்கொடுக்க நுமக்குச் சக்தியுண்டென்றுமாத்திரம்தயைசெய்துநமக்குத்தெரிவிப்பீராயின் அடுத்த பத்திரிகையிலேயே அதனைக்கண்குளிரப் பார்க்கலாம், சம்மதிதானா?

ஐயா! 7ம் 9ம் நம்பருடைய பாராக்களில் நம்மை யாவனென நினைந்து நும்போன்ற மதத்தருக்கு நிகரா எழுதியுள்ளீர். நாமெழுதி விடுத்திருந்த விஷயங்களில் யாதேனும் சைவத்தையல்லது வைஷ்ணவத்தைச்சார்ந்து இருந்தாலல்லவா நம்மை யவையிரண்டிலொன்றிற் சேர்த்து அதற்குரிய புராணக் கதைகளைபைபில்கதைபோலத் திருஷ்டாந்தப்படுத்திஎழுதலாம். அதைவிடுத்து "நரிக்குமுன் நண்டு கரணம் போடுவதுபோல" கற்றதையெல்லாம் கொட்டிவிடுகின்றீரே,இதுதானா வாதவிதி? ஐயோ! இது நும்விதியோ! பைபில்விதியோ? நுமது பைபிலிலிருக்கும் அவலட்சணங்களைப் பன்முறையும் நமது தத்துவவிவேசினி யெடுத்துப்பேசி யேசி ரோஷித்திருப்பதைக்கண்டிருந்தும் மீண்டும் வாய்திறக்கப்புகுந்தீரே அஃதல்லவா புருஷத்வம்?

8வது நம்பர்பாராவில் ஜோசப்என்னுந்தச்சன் குமாரராகிய ஜீஸஸ் கிறைஸ்ட் என்பவர் மொழியை நாம்குற்றப்படுத்தத் துணிந்ததாகக் கண்டிருக்கின்றீரோ. நாமெழுதிய வொன்றேனும் நும்முடையமூளையிற்புகாததுவியசனம்,வியசனம்!! நாமொன்றுகேட்டால் நீரொன்று சொல்கின்றீர், இங்ஙனே நாமிருவரும் எழுதிவருவோமாயின் நம்ஆயுள் இறுதிவரையில் இவ்வழக்கு தீராது, ஆகையால் திரவிடபத்திரிகாசிகாமணிகளாகிய பத்திராதிபதிகளை நமக்குமத்தியஸ்தர்களாகவைத்துஅவர்களாலேற்படுத்தும் வாதவிதிகட்கடங்கி நாமிருவரும் வாதிக்கத்துணிவோமாயின் ஷை மத்தியஸ்தர்கள் என்ன தீர்ப்புகொடுக்கின்றார்களோ அதையே நாமனுசரிப்போமாக.

மேலே நாமெழுதிப்போந்த ஒவ்வொன்றும் நுமக்குச்சம்மதியேயாயின் பத்திரிகைவாயிலாக யாவருமறியத் தெரியப்படுத்தும்.

மத்தியஸ்தர் விதிக்குந் தீர்ப்புக்கு மொழுகிநடக்கச் சித்தமாயிருக்கும் நியாயவாதியென்னும,

கிருஷ்ணகிரி,
உண்மைவிரும்பி.

P. S. ஐயா; சத்தியவர்த்தமானிபத்திராதிபர்களே!

வாதவழு, நியாயவிரோதம், ஹேயவசனம் முதலிய வனேகவழுக்களடர்ந்த கடிதங்களுக்குச் சத்தியவர்த்தமானி இடந்தரச் சம்மதித்தனளா? இனி யத்தகைய வசத்திய கடிதங்களுக்கு உடன்படுவாளாயின் தனக்குத்தானே அகௌரவஞ்சம்பாதிப்பவள்போலாவள். ஆகையால் தாங்கள் அவ்வம்மணிக்குப்போதுமான புத்திசொல்லப் பிரார்த்திக்கும்,

கிருஷ்ணகிரி,
உண்மைவிரும்பி.

மெய்யறிவு.

உ-ம் பாகம்.

ஆத்துமா அழிவில்லாததா?

முகவுரை.

(155-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

பூமி உருண்டைவடிவா யிருக்கிறதென்று ஐரோப்பாவில சில சாஸ்திரிகள் நிதானித்தபோது, (Magellan) மாகிலன் என்னும் தீரபுருஷன் அதைபரிசோதிக்க 1519ம்௵த்தில் கப்பல்யாத்திரைபுறப்பட்டான். அப்போது குருக்கள்மார்கள்-அப்பா, பூமிதட்டையாயிருக்கிறதுமெய், நீ பூமிமுனைக்கு நெருங்கினவுடனே பாதாளத்தில் விழுந்துவிடுவாயென்று தடுத்தார்கள். அதற்கு அந்ததீரன் பூமிநிழலை நான் சந்திரனிடத்தில் காணுகிறேன், உங்கள்சொல்லை நம்புவதைப்பார்க்கிலும் அதினிடத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை அதிகமா யிருக்கிறதென்று சொல்லி, பூமியைச்சுற்றி யாத்திரை செய்துவருகையில் அவர் இறந்துபோக, கூடஇருந்தவர்கள் அந்தயாத்திரையைமுடித்து, உண்மைக்கு அத்தாட்சியாக வந்துசேர்ந்தார்கள். முன்னே மறுத்தவர்களும் மற்றவர்களும் பின்பு அந்தசாஸ்திரத்தை நம்பவேண்டியவர்களானார்கள்,

பூமி சூரியனைச் சுற்றிவருகிறதென்கிற பிரமாணத்தைக்கண்டறிந்தவர்•(Copernicus) காபர்னிகஸ் என்பவர். அதுசரிதானென்று (Bruno) புருனோ என்பவர் நிச்சயிக்கவே, அது தங்கள் வேதத்திற்கு விரோதமான சுத்த அபத்தமென்று குருக்கள்மார்கள் அவரை- 1600ம்௵த்தில் தீயிலிட்டு எரித்துப் போட்டார்கள். (Galileo) கலிலியோ என்னும்விருத்தர் அந்தவிஷயத்

தைஸ்தாபிக்க, அவரை 1616ம் ௵த்தில் அதிக உபத்திரவப்படுத்தி, முழங்கால்படியிட்டுக்கொண்டு அவர் சொன்னதுபொய்யென்று ஒப்புக்கொள்ளச்செய்ததுமன்றி, இப்படிப்பட்டசொற்களைச்சொலலுகிறவர்களுக்கு தெண்டனைச் சட்டமு மேற்படுத்தினார்கள். இவ்விதமாய் 205 - ௵ அதாவது 1821 ம் ௵ வரையில் அந்தசங்கதி அடக்கிப்போடப்பட்டிருந்தது. இப்படிப்பட்டநிர்ப்பந்தத்திலும், அந்தசாஸ்திரிகள் உண்மையும் அதிக அருமையுமான விஷயங்களைக் கண்டறியாமல் விணுய்விட்டுவிடுவது சரியல்லவென்று நினைத்து, முயற்சியைவிடாமல் தாங்கள் கண்டறிந்தவைகளையெல்லாம் பின்வரும் சந்ததியாருக்கு உதவும்படி எழுதிவைத்துப் போனார்கள். பின்பு நாள் செல்லச்செல்ல, அவை நியாயப்பிரமாணத்தின்பேரில் சிற்சிலரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, இப்போதுயாவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அக்காலத்திலிருந்த சாஸ்திரிகள் பட்டபாட்டின் சரித்திரகிரந்தம் பெரியபுராணத்தைப்பார்க்கிலும் பெரிதாயிருப்பதால், இச்சிறு புத்தகத்தில் குறிக்கலாமென்றாலும் இடம்போதாது.

இப்படிப்பட்டஅருமையானவிஷயங்களிருக்கட்டும். நமது பட்டணத்திலே சாதாரணமான விஷயங்களுள், ௧-வது - இவ்விடத்தில் குழாய்த்தண்ணீரைப் பிரதமத்திலே பிராமணர்கள் அநாசாரமானதாக எண்ணி உபயோகிக்காமலிருந்து, நாளுக்குநாள் அது ஆசாரமானதாகத்தோன்ற, இப்போது அந்தத்தண்ணீரைத்தங்கள் வீட்டிற்குள்ளும் வருவித்துக் கொண்டார்கள். ௨-வது நம்மவர்களுக்குள்ளே சிலவருடங்களுக்குமுன்வரையில் கருமாந்தினத்தில் வெளியிற்போய்க் கருமங்களை முடித்தொழித்து சுபஸ்வீகரணஞ்செய்துகொண்டு மேளதாளத்தோடு சுபகரமாய் வீடுவந்து சேர்ந்துகொண்டிருந்த ஆசாரத்தை முதலிலே ஒருவர் நீக்கி, வீட்டிலேதானேசுபஸ்வீகரணஞ்செய்துகொண்டபோது, நிந்தித்தவர்கள் அநேகருண்டு. அஞ்ஞானத்தால் முதலில் அநாசாரமாகத் தோற்றினகாரியம் பின்பு ஞானத்தால் ஆசாரமானதாகத்தோற்றி, அநேகரால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகிறது. மேலும், வீட்டிலேதானே கருமங்களைமுடிக்கிற ஆசாரமும் இப்போது கொஞ்சகொஞ்சமாய் நுழைகிறது. ௩-வது - முப்பத்தைந்து வருஷத்திற்குமுன்னே ஹிந்து பெண்பிள்ளைகள் படிக்கிறவழக்கமும் அவர்களுக்குப்பாடசாலையுமில்லை; முதலில் அவர்களுக்குப் பாடசாலை ஏற்பட்டபோது, அதையும் அதை யேற்படுத்தினவர்களையும் அநேகர் சபித்ததுமன்றி, சமயம்வாய்த்தால் அவர்களை அடித்துப் போடவுங் காத்திருந்தார்கள். அக்காலத்தில் அது அவர்களுடைய கொள்கைக்கு விரோதமானதுபோலத் தோன்றினமையால், அப்படி அவர்கள் காத்திருக்கவேண்டியிருந்தது சகஜந்தான். அப்போது அவர்களுக்கிருந்த விவேகம் அவ்வளவே யாதலால் அவர்கள்பேரில்தோஷஞ்சொல்லஇடமில்லை. பின்னிட்டுஅவர்களும் பெண்களுக்குக்கற்பிப்பது நல்லகாரியமென்றறிந்து தங்கள்பெண்களையும் பாடசாலைக்கு அனுப்பினார்கள். இப்போது அப்பாடசாலைகளின் விர்த்தியும் பிரயோசனமும் யாவருக்கும் தெரிந்தேயிருப்பதால் விசேஷித்து நான்சொல்லவேண்டுவதில்லை. முதலில் பெண்களுக்கு பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தினபோதுண்டான சங்கடங்களை அனுபவித்தவர்களில் யானும் ஒருவனேயாதலால், இப்போதும் அவ்வித சங்கடங்களுண்டாகலாமென்று எனக்குத்தெரியும்; உண்டாயினும், அதை நான் சகித்துக்கொண்டு, நான் அறிந்ததை நம்மவர்களுக்குத் தெரிவிப்பது எனதுகடமை, என்மேற்பொறுத்தகடமை.

ஆத்துமாவைப்பற்றி இக்காலத்து ஐரோப்பிய கிரந்தகர்த்தர்கள் சிலர் இங்கிலீஷ்பாஷையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைப்பார்க்கிலும் விசேஷமாய் எழுதவேண்டுவதும் ஒன்றுமில்லை, எழுதுவதற்கும் என்னாற் கூடாமையாயினும் இங்கிலீஷ்வாசித்தவர்களுக்கன்றி வாசியாதமற்றவர்களுக்கு அந்த இங்கிலீஷ்கிரந்தங்கள் பயன்படாமைபற்றி, அவர்களும் அந்தகிரந்தங்களிலுள்ள சாரங்களை அறிந்திருக்கவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால், அவற்றில், சில இங்கிலீஷ் சாஸ்திரங்களை வாசியாமல் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாத அருமையாயிருக்கிற விஷயங்களைநீக்கி, சுலபமாயிருக்கிற விஷயங்களின் சாராம்சத்தைக்கவர்ந்துகொண்டு தமிழில் எழுதினேனேயல்லாமல், எனது சொந்த அபிப்பிராயம் வெகுகொஞ்சமாகவே யிருக்குமாதலால் இந்தச்சஞ்சிகைமுழுதும அந்தக்கிரந்தகர்த்தர்களுககே நன்றியறிதலோடு ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும்.

(இன்னும்வரும்.)

சமயசம்வாதம்.

(156 - வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சுவக்கி.—தமயந்தி வனத்தில் தன்னை யிச்சித்தவேடனைச் சாம்பராக்கியது நைடதத்தில் கேட்டிருக்கின்றோமல்லவா; இராமன் மனைவியை ராக்ஷதன்எடுக்கையில் அவளுக்கு தமயந்திவல்லமையு மில்லாதொழிந்ததே: அவளை ஓர்நரனுடைய மனைவியினுந் தாழ்வாக நினைப்பதற்குத் தடையென்னை?

ஏமா—ரா.—நான்தான் ஏமாந்து என்மனைவியை யிழந்து நெடுங்காலந் துன்பமுற்றிருந்தேன்; அதனால்தான் என்னை ஏமாந்தராமன் என்றழைத்தீர்கள், தாங்களார், இடையில் ஜெனித்தீர்?

சுவக்கியானி—வேதாகமபுராண இதிகாசம் மதப்பித்தேறிய மானிடர் வாய்மொழியென மதித்து, கடவுள் தன் னிலக்கணம் பொருந்தி யோர் தனிப்பொருளா யுளதாவென்று விசாரிக்கும் சுவக்கியானியானேன்.

ஏமா—ரா—கடவுள் உளதென்று துணிந்தீரோ இலதென்று துணிந்தீரோ?

சுவக்கி—கடவுள் நிச்சயத்தைக்கண்டு பிடிக்கத்தான் துணிந்தேன்.

சங்கம்—திருமந்திரப்பிள்ளை, உன்சேதியென்னை?

திருமந்திரப்பிள்ளை—மூவாயிரமாண்டு முனிவேடம்பூண்டு மூதறிஞர் பலருடைய திருவருள்கொண்டு ஆண்டுக்கோர்பாவாக அனுபவித்துத் திருவாய மலர்ந்த திருமூலநாயனார் திருப்பிள்ளையாக யான்வந்துதித்தேன்.

சுவக்கியானி—ஒவ்வோரெழுத்தையும் இலக்கண இலக்கியக் குற்றம் நீங்கச் சிற்றகத்தியம், பேரகத்தியம், தொல்காப்பியம். சதுரகராதி, நிகண்டு, முதலியனகற்று அனுபவித்துத் தேர்ந்து பின்னரியற்றினராக்கும், ஒவ்வோரெழுத்தையும் அனுபவிக்கவேண்டுமானால் அவ்வளவு நாள் செல்லும்; அல்லதொருக்கால் தெத்தவாயுவுண்டோ? ஓலையிலெழுதினால் செல்லெரிக்குமென்று செப்புத் தகட்டிலெழுதச் சிப்பியைத் தேடித்திரிந்தாராக்கும். ஒவ்வொரு பாவிற்கும் ஒவ்வொருசிப்பியை தேடினாராக்கும். அந்தோ! மெத்தப்பிரயாசை. செல்லுமிடமெல்லாம் தூக்கித்திரிய ஆள்தேடியுமிருப்பார்.

சங்கம்—சுந்தரமுடையாய், இயம்புவையுன்வரலாறு சுருங்கச்சுருக்கில்.

சுந்தரமுடையான்—யான் அதிபாலிய சுந்தரமுடையேன், இங்கிலீஷ்புட்டி ௨-ம் தமிழ்புட்டிஒன்று முட்சொண்டேன்; ஆனால்சில இங்கிலீஷ்பதத்திற்குத் தமிழும் தமிழ்ப்பதத்திற்கு இங்கிலீஷுந் தெரியாது, சமயத்திலிரண்டுங் கலந்தடிப்பேன். யாவரும் ஏமாந்தராமனைக்கண்டு, என்னையா இளைத்தும் விசனமுற்று மிருக்கிறீர்!

எமா—ரா—நமதிடையில் ஜெனித்த சுவக்கியானி கடவுள் சந்தேகம் என்றார். அதைக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டுபயந்தேன்; இரண்டுநாள் இரத்தபேதிகண்டு இளைத்தேன், இப்போது கொஞ்சம் சுகந்தான்.

சுந்தர.—கேட்டவுமக்கு பேதிகண்டால் சொன்னவர்க் கென்னநேர்ந்தது, ஒன்றையுங் காணோம். சுகமாகத்தா னிருக்கின்றார். நாமிந்தவிடத்தில் குந்தி வெந்ததைததின்று வாயில் வந்ததை முணுமுணுப்போம், பின்னேவந்ததுவரட்டும், நம்மிலதெரிந்தவர் தகப்பன்சாமியாராதலால் அவர்புகல்வதை நாம் செவியுற்றுப் பின்னே இங்கிலீஷுந் தமிழுமாகக் கலந்தடிப்போம்.

தகப்பன்—எனக்குசோதிடம் தெரியும், கடவுளுண்டா யில்லையாவென்று கணிப்பேன், நடுவிலிந்தக் கறுப்புப் பலகையை வையும், துவாதசபாவ சக்கரம் வரைந்து கணிப்பேன், லக்கிணத்திற்கு நாலாமிடம் மாதுருஸ்தானம், பெற்றதாயுண்டு, ஏழாமிடம் களத்திரஸ்தானம், மனைவிமக்களுண்டு. பத்தாமிடம் பாழ், பதியைக்கலக்கும், பனிரெண்டாமிடம் வெறுமையா யிருக்கின்றது, சொல்வதற் கின்னதென்று தெரியவில்லை.

Printed and Published for the Proprietor at the VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174, Dayaraja Moodelly Street,—Madras.